

SZABADSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési árak:

Helyben: Negyedévre	3 korona.
Egészévre	12 "
Vidékre Negyedévre	5 "
Egészévre	20 "

Felelős szerkesztő:
Rudnyánszky Gyula

Kiadó laptulajdonos:
László József.

Egyesszám ára 4 fillér.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Debrecen, Csapó-utca. Telefon 275.

Meghívás.

A debreceni szabadelvű párt igen tisztelt tagjait felkérjük, hogy pártunknak a **mai napon délután 5 órakor a Bika-szálloda disztermében tartandó**

közgyűlésén

okvetetlenül megjelenni sziveskedjenek.

A debreceni szabadelvűpárt elnöksége.

A fufang ellen.

Tévedés, urak: nem a hazafiak ellen állt talpra a szabadelvűpárt, hanem önök ellen. Hazugság, urak: nem az igazuk mellett lelkesedik véres rakoncátlansággal az egyetemi ifjuság, hanem a hamisságuk mellett. Önök elordították magukat: megtámadják a szólásszabadságot! Melyik épeszü és magyarszívű ember nem siet a szólásszabadság védelmére? De az éppen a hazugságuk, hogy a szólásszabadságot bántja valaki. S mire a helyzet tisztul, önök lelepleződnek, s minden magyar továbbra is ragaszkodik a szólásszabadsághoz, de önökhöz nem.

Szétmennek az országba, szájukon

egy szent frázissal, elméjükben fufanggal: csapjuk be ezt a jámbor népet. Mi nem kellünk neki, de szabadság, alkotmányosság, igazság, az kell mindenkinek. Tehát ne beszéljünk magunkról és arról, hogy mik vagyunk, hanem a szent igékről és a drága javakról. Vágjunk buta, de lelkes pofát és hitessük el a néppel, hogy péntek este összetörték az alkotmányt s hogy hoztak egy törvényt, mely szerint ezentul mindig így lesz, Hallgassuk el, hogy a péntek esti esemény kényszerű lépés volt, melyet éppen mi kényszerítettünk a többségre és hogy az így hozott határozat, a Dániel-féle házszabálymódosítás nem időhöz és megjelölt tárgyakhoz van kötve, hanem ez a házszabály, melyet Tisza István állandósítani akar.

Ez jól van így, kiforgatva, meghamisítva, a lényegét elhallgatva, a célját letagadva és a betűjét is elsikkasztva, önöknek is lehet igazuk. De csakis így. Az igazság a maga valódi formájában, valódi tartalmával és igazi célzatával elsöpörni az egész lelkes mozgalmat, s a kik félrevezetve tapsolnak, azok felvilágosítva vasvillát ragadnak önök ellen, ó lelkesen az országban szétszaladozó koalíciós hazafiak!

Igenis, a szólásszabadság forog veszedelemben, veszélyeztetik önök az

obstrukcióval, technikával, brutalitással és éretlen lármázással. Meg kell azt menteni önök ellen, lehetetlenné téve, hogy a képviselői jogok brutalizáltassanak. Ha nem lehet technikai obstrukció, a többségtől önök szónokolhatnak, többet, mint mondanivalójuk van, de ha nem lesz technika, a többség is szóhoz juthat beszéddel és szavazattal, a mi eddig lehetetlen volt. Igenis, az alkotmányosság megingott, — megingatták önök, mikor a halasztást nem tűrő ügyeket nem engedték alkotmányosan elintézni, hanem belekergették a kormányokat a saját felelősségükre való cselekvésbe. Igenis, péntek este összetörték a tanácskozás formái, a hogy valaki betöri az ajtót a tulajdon házában, mikor a betolakodó nem akarja kinyitni. De ha ez nem történik meg akkor beomlik a ház, mert önök aláaknázták azt és föl akarták robbantani.

Próbáljanak a Tisza István valódi tervével és szándékával harcra kelni, menten híján lesznek a puskapornak. Próbálják a közvéleménynek az önök igazi ábrázatát megmutatni s menten elfogy a lelkesedés és támad helyébe utaló harag. Önök két, merőben elütő dolgot kevernek össze: az önök politikáját és a közvélemény ideáljait. Mint mikor a tettenért tolvaj elkialtja magát:

Egy rózsató meg egy kis madár.

Irta: **Gottler Lajos.**

Gizi varróleány volt. Ott lakott a Köruton, a negyedik emeleten, kicsiny hónapos udvari szobában. Kék szemű, szőghaju, karesu kis leány volt, mosolygó piros ajkakkal és apró gyöngyfogakkal. Mindig fekete ruhában járt, fehér köténnyel. Ott ült az ablaknál és varrt napestig szorgalmasan. Tarka karton ágyterítője volt és olesó ripsz-garnitúra a szobájában. Ablakán fehér függönyök, rózsató a párkányon és madár a kalitkában. A hónapos rózsá csak olyan satnya, gyönges kis virágot hozott, de azért édesen illatozott. A sárga kis madár énekelt hűsége. Egy kis sárgarépáért fehér cukorért versenyzett a zakatoló varrógéppel.

Gizi barátnői, a többi varróleányok fölmentek néha hozzá és nevték, hogy mindig dolgozik. Eleintén hivogatták, hogy menjen mulatni velük. De Gizi nem hallgatott rájuk. Ő otthon maradt és dolgozott. Vasárnaponként elment a templomba, (ilyenkor letette a fehér kötényt és egyetlen ünneplő ruháját vette föl) templom után hazament és elvett egy-egy könyvet, amit a süket ház-mesterné kölcsönözött volt neki. Lázás érdeklődéssel olvasott. A romantikus szerelmi históriákat szerette hol a hős és hősnő rengeteg viszontagságon mentek keresztül, amíg végre egymás karjaiba omolhattak.

Igy Gizi. Mig társnői vigan mulatozva öltötték a vasárnapot gavallérjaikkal. Ettek,

ittak, fagyaltotztak, söröztek, táncoltak és szerelmeskedtek. Kinek milyen volt az erkölese. Eleinte — mint mondtam — hivogatták őt is magokkal. Később aztán, mikor látták, hogy nem hallgat, az okos szóra, feleje sem mentek többé.

Otthagyták a varrógéppel, s sárga madárral, a rózsatóval és a romantikus könyvekkel, meg a fehér függönyökkel.

Most a Gizi szomszédjáról lesz szó: Miklósnak hívták és huszárörmester volt.

Ő is ott lakott a negyedik emeleten. Szobáját csak egy vékony fal választotta el a Gizi szobájától. Neki nem volt sem sárga madárkája, sem fehér függönye, sem rózsatóje az ablakpárkányon. Sarkantyus esizmája volt, piros nadrágja és nyalka fekete bajusza. Szobájában festett fenyőfa butor, ágyterítő, komisz szürke pokróc. A legfőbb hadur arképe a falon, az ablakpárkány alatt pedig sok pár fényes fekete eszima húzódt meg, katonás sorrendben, fehér fura huzva.

Miklós minden reggel korán szalmás szivarra gyújtott, úgy ment el hazuról a kaszárnyába. Sarkantyuja vigan pengett végig a folyosón. A házból a lányeselédek mind utána néztek. Ő azonban nem törődött velök, csak a Gizi ablakát leste. S ha szép idő volt és Gizi munkájával a nyitott ablakban ült, Miklós megállott ott egy perere.

— Jó reggelt, kis szomszédom!

A lány alig nézett föl munkájáról s hűvösen felelt rá:

— Jó reggelt!
— Mit álmodott az éjszaka?
— Semmi különöset.
— Még mindig nem határozta el?
A leány tettetett csodálkozással nézett rá.

— Mire?
— Hogy hozzám jöjjön feleségül.
— So se jön meg magának az esze.
És egykedvűen új cénát fűzött a tübe.
— Az már régen megjött. No most megyek, de majd este megint kérdelem, hogy még mindig nem kellek-e?

— Kár lesz a fáradságért. Este is, meg holnap reggel is, meg azután is mindig csak azt fogom rá felelni, hogy nem.

— Pedig várhat amíg különb legényt kap, mint én vagyok.

— Kivárom.

— Isten áldja meg!

— Isten áldja meg!

Igy ment ez már másfél év óta minden reggel és minden este.

Néha, mikor az örmesternek sietős volt a dolga, csak annyit kérdett:

— Még mindig nem kellek?

S a lány nevetve, vagy komolyan, vagy csak a feje rázásával felelt rá, hogy: nem.

Mire Miklós kardesörtetve, füttyörészve ment tovább.

Télen pedig, mikor a Gizi ablaka be volt zárva, Miklós csak a fejével meg a kezével integetve kérdezte, ha meg látta a lányt az ablakban, hogy:

— Még mindig nem kellek?

éljen a haza! — s aztán telesirja az utcát, hogy éltette a hazát és ezért fogták el.

Holnap széjjelmennek a hazafiak az országba, nem fölvilágosítani. hanem fölizzgatni az embereket. Nem az észhez szólnak, hanem a szenvedélyekhez. Nem az igazságot keresik, hanem a sikert. S mi ez a siker? A bőrük épisége mások bőrének rovására.

Ha a közvélemény szemtől-szembe áll majd ezekkel a jajgató Ajaxokkal s átlát a furfangon, melylyel ámitanak és csálnak, lehetetlen, hogy ugyanazzal az undorral ne forduljon el tőlök, a melyet megfoghatatlan módon Tisza István oly soká legyőzött magában. S az igazság sokkal egyszerűbb, hogy ne győzedelmeskedjék az értelmén. A szabadelvűpárt szabadságot és alkotmányosságot akar és azt meg fogja teremteni az agitátorok ellenében. A pénteki gyűlés nem alkotott semmit, csak megadta az eszközöket az alkotáshoz. Ez az alkotás, ezután következik: a technikai obstrukció, a huszas és harmincas csoportok éretlen és hazafiatlan zsarnokságának megtörése a szólásszabadság javára. Az ellenzéknek meg lesz a szólásszabadság az eddigi mértékben de ezenfelül meglesz a kormánynak és a többségnek is, holott eddig nem arra volt meg. Ezenfelül pedig meg lesz a képviselőháznak a munkához való lehetőség is, Mert végre is a képviselőház nem arra való hogy ott szónokoljanak csupán, hanem alkosson is, vigye előbbre ezt a nyomorult országot, adjon kenyeret és könnyebbséget polgárainak és teremtsen elviselhetőbb létfeltételeket a népnek. Erre való a parlament és a beszéd is csak eszköz erre a célra. S a hazafiak évek óta egyre szónokolnak s mihelyt a kormány valamit tenni akar, utjába állanak a szavakkal és beszélnek, nem a munka érdekében

hanem a munka ellen és hogy azt időtlen ideig föltartóztassák.

Ezt a tények igazolják s a hazafias frázisokból a nép csak azt érezte meg keserves valóságul, hogy kiszolgált fiai nem térhettek haza, az iparos és a munkás, hogy a tervbe vett nagymértékű megrendelések nem tehetők meg, a tisztviselők, hogy a tervbe vett fizetéstöbbleteket nem kaphatják meg. Ezt a szólásszabadság bajnokai tették? Nem ezt az obstrukciós hősök eselekedték mert a szólásszabadság éltető java a nemzetnek, mint minden szabadság, de a mikor az ő kártékony garázdálkodásuk ellen száll sikra a szabadelvű politika, abban szólásszabadság nem lehet érdekelve. Ezt a két dolgot szétválasztani az igazság követelése, a két dolgot összekeverni az ő furfangjuk.

Képek a politikai harctérről.

(Látogatások.)

Kossuth Ferenc meglátogatja báró Bánffy Dezsőt, — báró Bánffy Dezső meglátogatja gróf Apponyi Albertet, — gróf Apponyi Albert meglátogatja Rakovszky Istvánt, — Rakovszky István meglátogatja Vázsonyi Vilmost, — Vázsonyi Vilmos meglátogatja Polónyi Gézét, — Polónyi Géza meglátogatja a szociálista vezéreket... Igy kívánja a dolgokat az új helyzet.

El tud a szives olvasó képzelni egy ilyen látogatást?

Például:

Apponyi Albert gróf — Vázsonyi Vilmosnál.

Vázsonyi Vilmos: Szervusz, kegyelmes uram! Ugy-e, nem haragszol, hogy ingujjban fogadlak. Én már így szoktam itthon.

Apponyi Albert gróf (kifogástalan redingotban): Nem baj, édesem. A forma mellékes, a fő a lényeg. A szivedet pedig ismerem.

Vázsonyi Vilmos: Nálam ez házszabály, az ingujj. És remélem, nem akarod a házszabályaimat módosítani?

Apponyi Albert gróf: Világért se. Elv-

ből ellensége vagyok minden házszabálymódosításnak.

Vázsonyi Vilmos: Akkor vedd le a kabátodat te is.

Apponyi Albert gróf: Hogyan? A kabátomat?

Vázsonyi Vilmos: Persze. Egyenlőség, Testvériség, Szabadság!

Apponyi Albert gróf: A hazáért mindent. (Leveti a kabátját.)

Vázsonyi Vilmos: Ha megengeded, behívom a családomat. (Kikiált.) Asszony, gyerekek, gyertek be. Megengeded, hogy bemutassam családomat? Ném ő nagysága... a gyerekek... No egyszeribe, adjatok pacsit a bácsinak. Aztán daloljátok el a Kossuthnótát, a mit a Rakovszky bácsitól tanultatok. Te meg asszony, egy kis szilvóriumot a kegyelmes urnak...

(A látogatás még tizenöt percig tart. A kegyelmes ur kegyesen megcsókolja a gyerekeket.)

Apponyi Albert gróf (a lépcsőn): Ha még egyszer szóba kerül, belemegyek a huszonegyes bizottságba...

Bánffy Dezső báró — Polónyi Gézánál. (A bevezető formulák után.)

Polónyi Géza: Tehát örök barátság, édes Dezsőkém!

Bánffy Dezső báró: A sirig, Gézácskám! Adj egy pusztit!...

Polónyi Géza: Neked édesem? Akár százat is. (Csókolóznak.)

Bánffy Dezső báró: A multra pedig fátyolt vetünk.

Polónyi Géza: Nekem mondd ezt? A Gézuskának. A kiknek mindig az volt a kívánságom, hogy minél több fátyolt vessenek a multamra...

— — — Bánffy Dezső báró (lemondóan a lépcsőn): Hogy volna, ha én is lemondanék a mandátumomról?...

(Terrorizmus?)

Halották a rémesetet? Benne van a Budapesti Hirlapban. Az egyesült ellenzéki képviselőnéket előkelően öltözött fiatal emberek megszólítják az utcán. Az arcuk dult, a tekintetükben aggodó félelem. A hangjuk remeg, a mikor szólnak:

— Nagyságos asszonyom, az ég szerelmére ne engedje az urát Nagyváradra. Meggyilkolják, felakasztják, kerékbe török, négyfelé vágják. Nem csak öt egyedül, de Barabás Bélát is, Lengyel Zoltánt is, Kubik Bélát nemkülönben.

Aleány is csak intve felelt rá, hogy: nem. Ilyen tréfás viszonyban volt ez a két szomszéd egymással. Pedig tulajdonképen, ez az állapot Miklósnak komoly elhatározásával kezdődött. Másfél év előtt költözött ebbe a házba. Gizi már akkor ottlakott volt. Miklós első napon mindjárt köszöntötte szomszédnőjét. Másnap már megállt az ablaka alatt beszélgetni. Harmadnap pedig annak rendje és módja szerint megkérte a kezét. A kékszemű kis lány annyira meg volt lepve hogy nem hitte el a komoly szándékot és kikosarazta az ő daliás szomszédját.

Miklós nem vette tragikusan a dolgot. Azért csak tovább udvarolt kis szomszédnőjének. Néha virágot, meg cukrot hozott neki mit az rövid vonakodás után rendesen elfogadott. Ösmeretségük azonban nem ment túl az ablakban való beszélgetésnél. Gizi egyedül lakott. Hozzá nem járt férfi látogató.

Tulajdonképen, ha Miklós el nem harkodja a dolgot, és másképen lép föl, Gizi aligha kosarazta volna ki. Így azonban az egész úgy rossz mederbe jutott. Azt hiszem, Miklós lett volna a legjobban meglepve, ha Gizi egy szép napon nem helyett azt találja felelni neki, hogy: igen.

Igy álltak a dolgok, amikor Miklósnak egyszer kellemetlensége volt a kaszárnyában. A nagybajuszu, mérges huszárcapitány cudarul összeszidta. Valami számárságért. A közhuszárok sarkantyuja nem volt-e elég fényes, vagy a lovak sörénye nem elég tiszta? Biztosan nom tudom, de ilyesvalami nagy sérelem eshetett a közös ármádián, ami miatt szegény Miklós kikapott.

Annyira szívére vette, hogy mikor este 7 órakor hazament a kaszárnyából, nem csak hogy meg nem állt a Gizi ablaka előtt, hanem még csak nem is köszöntötte a leányt.

Pedig olyan szép nyári alkonyat volt!

Gizi az ablakban varrt, a hónapos rózsza édesen illatozott, és a kis sárga madár versenyt csatogott a zakatoló varrógéppel.

Gizi csodálkozva nézett az ő déleeg szomszédja után, aki mogorván ment el ablaka alatt. A kardjával rettenetesen esörtetett. Még a sarkantyuja is harciasabban pengett, mint máskor.

A szőke kis leány kerekre nyitotta kék szemét.

— Hát ezt mi lelte?

Még a sárga madárka is elhallgatott egy percre. (Csak a rózsza illatozott tovább. Elvégre is, mi köze a hónapos rózsának a kaszárnyához, meg a nagy bajuszu, mérges huszárcapitányhoz.)

Gizi csak akkor csodálkozott jobban, mikor Miklós másodszor is elment az ablaka alatt, aztán megint visszajött, anélkül, hogy Gizire ügyelt volna. — Mérgesen csapta be maga után az ajlót.

Gizi abbahagyta a varrást. Sehogy se ment már a munka neki. Aztán hallgatóni kezdett a vékony falon át. Tisztán hallotta, hogy Miklós föl és alá jár a szobályaiban.

— Vajjon mi baja lehet?

A kékszemű szőke kis lány ezen aztán úgy elgondolkodott, hogy még a rózsát is elfeledte megöntözni. Sőt a madárkának sem adott friss vizet.

Lassanként egészen besötétedett. A vice házmesterné szuszogva járt-kelt, létrájával a lépcsőkön, hogy fölgyujtsa a gázvilágítást. A szobácskában a kis schwarzvaldi falóra egyhanguan ketyegett:

— Tik-tak! Tik-tak!

De Gizi csak a saját szive dobogását hallotta...

Hogy meddig ült így a sarokban, maga sem tudta. Visszafojtott lélekzettel ügyelt Miklós lépteire.

Egyszerre aztán gépiesen fölállt. — Lám-pát akart gyújtani. Akkor veszi észre, hogy nincs gyufája.

Egy gondolat cikázott át agyán:

— Miklóstól fogok gyufát kérni!...

A másik percben már ott állt dobogó szívvvel a Miklós ajtaja előtt.

Belülről a léptek még mindig hallatszot-tak. Az ajtó be volt zárva.

— Ki az?!

Kérdezte nyersen a huszár.

Aztán hirtelen kinyílt az ajtó s a kékszemű szőke kis lány ott állt szemtől-szembe a déleeg huszárcapitányal...

A szomszéd szobában a kis madár hal-kan csiesergett álmában...

A hónapos rózsza még másnap reggel sem volt megöntözve. A kis sárga madár sem kapott még vizet. Mind a ketten busan hajtották le a fejüket...

Es mind ennek a nagy bajuszu, mér-ges huszárcapitány volt az oka...

A megrémült asszonyokban megdermed a vér. Es sietnek haza.

— Ne menj el, ne menj el, jó Barabás Béla. Ne légy életeddel könnyelműen játszó! . . .

. . . Hát nem rettenetes ez? Ilyen szelid, jólelkű, jámbor férfiaknak fenik az orgyilkot. Pedig esendesek ők, istenfélők. A nagy éjszakán is ott ültek a legfelső padokban, mozdulatlanul.

A Gellért-hegy egy sziklaodujában pedig Csávossy Béla bérelt a gyilkosokat és mindenikkel letéteti a legszentebb esküt. Eddig ötvennégyet esketett föl és adott nekik száz-korona előleget . . .

. . . A jövő héten pedig megjelennek majd a nagyváradai hősök. És hirdetik az országnak:

— Száz halál lesett rám. Mindenütt tör és kard és szurony, puska és ágyu. Bér-gyilkosok ezrei vettek körül, de a hazaszeretett páncélján nem tudott áthatni a sok hitvány gyilkos . . . Ide nézz magyar és borulj le. Mi ehhez képest a japánok hősiessége? . . .

Vulpes.

Napi hírek.

— **Diszpolgári oklevél.** Tegnap d. e. adta át Kovács József polgármester a városi tanács élén a diszpolgári oklevelet Simonffy Imre nyugalmazott polgármesternek.

— **Protestáns estély.** A főiskola disztermében tegnap este folyt le szép közönség előtt a XII. protestáns estély. A diszterem zsufolásig megtelt hallgatósággal, kik a műsor minden egyes számát bő tapssal honorálták.

— **Merénylet a törvényszéki elnök ellen.** Tegnap este fél 9 órakor Szücs Miklós törvényszéki elnök ellen egy megrögzött gonosztevő merényletet követett el. Csupán a szerencsés véletlennek köszönhető, hogy annak szerencsétlen kimenetele nem lett. A köztisztletben álló törvényszéki elnök fél 9 órakor tért haza nejével a Deák Ferenc-utcaán át a törvényszéki palotában levő lakásába. A Dobiecky-féle ház kapujában két sötét alak huzódott meg és amikor Szücs Miklós a ház mellett elhaladt, egy revolverlövés dörrenése reszkettette meg a levegőt. A lövés zajára a szomszédos ház lakói az utcára tódultak és üzöbe vették a futásnak eredt merénylőket, azonban azok az Erzsébet-uton keresztül elmenekültek és mindeztideig nem kerültek kézre. Szücs Miklóst szerencsére a mérénylet golyója nem találta és így az ijedtségen kívül semmi baja sem esett. A merénylet bizonyára boszú műve volt, melyet valamely rovott multu egyén követhetett el. A rendőrség minden intézkedéseket megtett a tettesek kézrekerítése iránt.

— **Esett a hó.** Mikor e sorokat megírtuk, fehér pelyhek milliója szállt alá a felhőkből és minden szemetet piszkot, a mely jutcaínkon éktelenkedett tiszta lepellel vont be. De nem csak e kevésbbé szép látványosságokra telepszik a puha takaró Fehér a fák ágai, a háztetők, a kerítések és a kertek lombjai mind. Rá szállt az iskolába siető eleven szemű kis bakfisok kacér sapkáira, finom orcáskáira, amire kedves arcfintorítások, vidámság és elevenség támadt köztük; ez már a karácsony, a bombás jég pályabeli délutánok, farsangi mulatságok előhírnöke. A hó pedig csak esik a fiatalság nagy örömeire. Amde azok az emberek, kik sajna már túl vannak az ilyen bohóságokon korán, elborult arccal szemlélik a szokatlanul korán beköszöntő telet. Rossz volt az esztendő, tulságos nagy volt a hőség s a szárazság, most még ráadásul jön a tél olyan időben, amidőn még nem kellett máskor a fűteni valóról aggódni. Mi lesz ezután, mi lesz egész március közepéig? Igaz, hogy a havat seperni kell, s ez sok szegény munkátlannak a felhőkből aláhulló kenyerét jelenti, de hát

ez csak egy kis töredék. Faluhelyen, kisvárosokban nem söprik a havat, nagyvárosban sem mehet minden szegény ember hólapátolónak. — Ilyen szomorú kilátások között kétszeresen szép feladat vár azokra a nagy-lelkű emberbarátokra, a kik az ingyen tej és kenyér osztogatásával enyhítik és teszik elviselhetőbbé azt a szomorú távlatot, a mely az aláhulló fehér pihék nyomán került szemünk elé.

— **A függetlenségi párt a közgyűlésen.** A debreceni függetlenségi párt — mint értesülünk — nagy harcra készül a közgyűlésen. Az ellenzék ugyanis teljes tudatában van annak, hogy a kormány iránt benyújtandó bizalmatlansági indítvány nagy ellentállásra fog találni a törvényhatósági bizottság szabadelvű párti tagjainál, akik ugyancsak minden eshetőségre elkészülten jelennek meg a december 1-én tartandó városi közgyűlésen. Feltéve tehát, hogy az ellenzék nem okult a szegedi példán és mégis tesz valami teljes kormányellenes indítványt, az a szabadelvű párti városi képviselőket nem fogja készületlenül találni.

— **Társas vacsora a homokkertben.** A homokkerti olvasókör szombaton este kitűnően sikerült társas vacsorát rendezett. A terem zsufolásig megtelt körtagokkal és családjaikkal. Vacsora után tánc volt.

— **A járvány terjed.** A gyermek pusztító veszedelem, mely miatt az elemi iskolákat bezárták, nem szűnt meg, sőt az óvóintézkedések dacára nem is korlátozódott. Az egészségügyi bizottság holnapi ülésén tesz róla jelentést dr. Sárváry Gyula tiszti főorvos, hogy a difteritisz esetek száma megszorodott. Azok tehát, a kik nehéz szívvel várták az elemi iskolák megnyílását, a jó reménységtől elestek, mert az egészségügyi bizottság nem tehet egyebet, mint hogy a betegség teremtette szünidőt meghosszabbítsa.

— **Nagy agarászat a Pallagon.** Az agarászat a Pallagon kitűnően sikerült tegnap délelőtt. Jablonczay K. vendégszerető hááznál nagy és előkelő vendégsereg gyűlt össze ez alkalomból. Megalakult a debreceni agarászegylet is, a melynek célja e kihálóban levő régi, magyar sportot fentartani, megkedveltetni és fejleszteni.

— **Szobatüz.** Tegnap reggel dr. K. Szalai Béla kerületi orvos Batthyányi utcai lakásán tűz ütött ki. A kályha mellett levő szekrény fogott lángot és égett meg nagymennyiségű ruhaneművel. A tüzoltók kivonultak, de nemsok dolguk akadt, mert már akkorra a tüzet eloltották.

— **x LETZTER JÓZSEF** fényképészfestészeti és fényképnagyítási műterme Piac-utca 44. dr. Ujfalu-ház. Állandó fényképkiallítás a műterem kapubejáratánál levő kikapuban.

Az Arany Bika kávéházban minden este cigányzene

SZÍNHÁZ.

MŰSOR.

Hétfőn, november 28-án Szökött katona. Nép-színmű.

Kedd, november 29-én Hajduk hadnagya. Operett.

Szerda, november 30-án Enyingi Török Bálint. Dráma.

Csütörtök, december 1-én A löcsei fehér asszony. Énekes történelmi színmű.

Péntek, december 2-án Kis pajtás. Vigjáték.

Szombat, december 3-án Kis alamuzsi. Operett.

Vasárnap december 4-én d. u. Boccaccio. Operett. Este először Diákelet. Színmű.

* **Enyingi Török Bálint.** Tegnap este volt a bemutatója Szathmáry Zoltán, Enyingi Török Bálint című drámájának, mely szép sikert aratott. A darab méltatását a jövő számra hagyjuk.

TÁVIRATOK.

A vidék mozgalma.

Nagyvárad, nov. 27. A nagyváradai szabadelvűpárt hétfői gyűlésére a nép a megye messzi vidékeiről gyülekezik. A gyűlés rendkívül impozánsnak ígérkezik.

Rozsnyó, nov. 27. Ma délután itt ugy a szabadelvűpárt, mint az egyesült ellenzéki pártok is gyűlést tartottak, az egyikben a kormányt, a másik gyűlésen az ellenzék üdvözlését határozták el.

Makó, nov. 27. Ma délelőtt az itteni függetlenségi polgárok Nagy Károly pártelnök elnöklete alatt a házszabályok megsértése ügyében tiltakozó népgyűlést tartottak, a melyen Justh Gyula képviselő egy óras beszédében fejtegette a politikai viszonyokat és azoknak minden fázisát a márciusi békétől mostanig. Kritikát gyakorol Andrássy és Széll passzivitásával szemben és kifejtette a szövetségi ellenzék feladatát és céljait. Végül az országgyűléshez intézendő tiltakozó feliratot fogadott el a népgyűlés.

Hódmezővásárhely, nov. 27. Az itteni függetlenségi párt ma Kovács József függetlenségi pártelnök elnöklete alatt népgyűlést tartott, a melyen Endrey Gyula képviselő hosszabb beszédet mondott. Végül Vidonyi Jenő indítványára elfogadtak egy határozati javaslatot, mely szerint a népgyűlés a képviselőházhoz intézendő feliratában tiltakozik a november 10-iki események ellen és kéri az akkori határozat megsemmisítését, továbbá egy másik feliratban a szövetségi ellenzék elnökségét üdvözlök.

Japán-orosz háború.

Tokió, nov. 27. Tegnap este Port Artur ellen általános támadást intéztek a japánok. Nakamuro és Saito tábornokok harcban edzett csapatokat vezettek az orosz erődök ellen. Véres harc fejlődött, amelyben ember ember ellen küzdött. Az eredmény még ismeretlen.

Szuez, nov. 27. Az orosz flotta egyiptomi parti gőzösök kíséretében tengerre ment, Az Emeralo nevű yacht engedélyt kapott a tovább menésre. Rendelkezési célja ismeretlen.

Pétervár, nov. 27. Az orosz távirati ügynökség külön tudósítója jelenti mai kelettel. Tegnap a japánoknak Cinhinesen elleni intézet ötödik támadását visszaverték. A tüzéségi harc tovább tart. Rensenkappf tábornok csapata 26-án 9 embert vesztett, 57 embere megsebesült. Balszárnyuk bekerítő kísérlete nem sikerült. A japánok balsikere egyensúlyozta csapatainknak fellépését, akiknek tréfásan felajánlották az övéikhez való visszatérést, azt válaszolták, hogy az oroszoknál jobb dolguk van.

Pétervár, nov. 27. Az orosz távirati ügynökség jelenti Mukdenből 26-ról: A japánok 24-ikén kísérletet tettek, hogy néhány ágyut a Huangtaj magaslatokra vigyenek, de az oroszok szándékukat megghiúsították. Az orosz önkéntes vadászok a Butilow magaslat közelében levő Hanhansi erdőt megszállották.

Legújabb
női ruhaszövetek
Blouse selymek
Flanellek
Velezek
raktárra érkeztek
DONOGÁN és SOMOSSY
Kunz József és utóda Tsa céghez,
Kistemplombazár.

MAGYAR REGÉNYIRÓK.

A legértékesebb magyar regények

egyöntetű képes kiadása hatvan kötetben.

Szerkeszti:

MIKSZÁTH KÁLMÁN

a ki a nagy vállalat eszméjét kidolgozta és a kötetek elé megírja az írók jellemrajzát.

A nagy magyar elbeszélő méltatja a magyar elbeszélő irodalom jeleseit.

A bevezetések sorozata együtt a magyar regényirodalom kész története.

A gyűjtemény 34 író 54 munkáját — a magyar irodalom ötvennégy kiváló alkotását — öleli fel.

AZ ÍRÓK NÉVSORA.	Baksay Sándor	Dóci Lajos	Iványi Ödön	Nagy Ignác	Tolnai Lajos	AZ ÍRÓK NÉVSORA.
	Benickyné Bajza Lenke	B. Eötvös József	Jókai Mór	Pálffy Albert	Vadnai Károly	
	Beöthy László	Fáy András	B. Józsika Miklós	B. Podmanicky Frigyes	Vas Geröben	
	Beöthy Zsolt	Gaál József	Justh Zsigmond	Pulszky Ferenc	Verseggy Ferenc	
	Bródy Sándor	Gárdonyi Géza	B. Kemény Zsigmond	Rákosi Jenő	Werner Gyula	
	Csiky Gergely	Gyulai Pál	Kuthy Lajos	Rákosi Viktor	Wohl Stefanie	
	Degré Alajos	Hercegh Ferenc	Mikszáth Kálmán	Toldy István		

Minden kötet egy-egy kiváló magyar festőművész illusztrációival.

Mindössze ezer illusztráció külön diszes műmellékletek formájában.

Tiszta, szép metszésű, könnyen olvasható betűk. Finom, famentes papíros.

Diszkrét izlésű, diszes bekötési tábla.

MEGRENDELŐ-JEGY.

A cégtől
ezennel megrendelem a
„MAGYAR REGÉNYIRÓK“
című gyűjteményes vállalat hatvan kötetét, vászonkötésben 300 kor.-ért:
a) négy koronás havi részletfizetés mellett,
b) félévenként fizetendő 25 kor. utánvét mellett.

A nem kívánt módozat törlendő.

Tudomásul veszem, hogy a fenti műből 1904. szeptember hótól kezdve félévenként egy-egy 5 kötetből álló sorozat jelenik meg. A részletek az első szállítástól kezdve minden hó 1-én a fenti cégnél
fizetendők be mindaddig, míg a mű teljes vételára kiegyenlítő nincs.
A részletek be nem tartása esetén a részletfizetési kedvezmény megszűnik és a teljes vételár esedékessé válik. Az első részlet utánveendő.

Szöbéli megállapodások érvénytelenek.

Lakhely és kötet:

Név és állás:

A „Magyar Regényírók“

minden művelt magyar uri család örökbecsű könyvtára. A hatvan kötet félévenként öt kötetes sorozatokban jelenik meg. Az első öt kötet most hagyta el a sajtót.

A 60 kötet ára előkelő kötésben **300 kor.** Törleszthető havi **4 koronás** részletekben is. Megrendelhető a mellékelt rendelő-jegy felhasználásával bármely könyvkereskedés útján — Részletes prospektust kívánatra készséggel küld a kiadó intézet.

Franklin-Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda

Debrecen, nyomtatott László József könyvnyomdájában